

KO VAIRĀK ES VARĒJU DARĪT?

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Jņ. 18:37, Rm. 3:23–26, 5:8, Jes. 5:1–4, Mt. 21:33–39, Jes. 53:4, Rm. 3:1–4.

ATMIŅAS PANTS:

“Tad Pilāts Viņam sacīja: “Tad Tu tomēr esi Kēniņš?” Jēzus atbildēja: “Tu pareizi saki, Es esmu Kēniņš. Tāpēc Es esmu dzimis un pasaulē nācis, lai apliecinātu patiesību. Ikviens, kas ir no patiesības, dzird Manu balsi.” (Jņ. 18:37)

Pirms dažiem gadiem žurnālā “Guide” bija publicēts atziņām bagāts bērnu stāstiņš. Tas bija par zēnu vārdā Deniss. Viņš bija bārenis, kas viduslaikos dzīvoja audžuģimenē. Deniss kaislīgi ienīda savas zemes karali, jo, kad viņa vecāki saslīma, karaļa karavīri viņu aizveda un viņš nekad vairs neredzēja savus vecākus. Tikai vēlāk viņš uzzināja, ka karalis viņus nošķīra, lai pasargātu dzīvos no melnā mēra šausmām. Patiesība par karali atbrīvoja Denisu no naida, kas viņu mocīja visu mūžu. Karalis vienmēr un visos gadījumos bija rīkojies aiz mīlestības pret savu tautu.

Mūsdienās daudzi cilvēki uz Dievu raugās kā Deniss uz karali. Ļaunums, ko viņi ir redzējuši vai piedzīvojuši, liek viņiem ienīst vai noraidīt Dievu. Kur ir Dievs, kad ir ciešanas? Ja Dievs ir labs, kāpēc ir tik daudz ļaunuma? Kosmiskais konflikts atklāj šo būtisko neskaidrību, taču joprojām paliek daudz jautājumu. Tomēr, ja visi mūsu mēģinājumi sniegt atbildes neapmierina, mēs varam raudzīties uz Jēzu pie krusta un ieraudzīt, ka uz Dievu var paļauties, pat neskatoties uz visiem jautājumiem, kas pagaidām paliek neatbildēti.

Iepazīsimies ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 15. martā.

Uzvarētājs Kristus

Lai gan darbojas ienaidnieks, kuru pats Kristus dēvē par uzurpētāju – “šīs pasaules valdnieku” –, patiesais Visuma ķēniņš ir Jēzus Kristus. Jēzus izcīna mums uzvaru, un Viņā mēs varam gūt uzvaru pat grūtībās un ciešanās. Patiešām, Kristus darbs ik uz soļa cīnās ar ienaidnieku.

Mēs esam lasījuši, ka Svētie Raksti apraksta velnu šādi:

(1) visas pasaules maldinātājs no iesākuma (Atkl. 12:9, Mt. 4:3, Jņ. 8:44, 2. Kor. 11:3, 1. Jņ. 3:8).

(2) Dieva un Viņa tautas apmelotājs un apsūdzētājs Debesīs (Atkl. 12:10; 13:6; Īj. 1–2; Cah. 3:1, 2; Jūdas 9).

(3) šīs pasaules uzurpētājs (Jņ. 12:31, 14:30, 16:11, Ap. d. 26:18, 2. Kor. 4:4, Ef. 2:2, 1. Jņ. 5:19).

Izlasi Jņ. 18:37. Ko tas mums stāsta par Kristus darbu, lai cīnītos pret ienaidnieka maldiem? Ko nozīmē tas, ka Jēzus ir ķēniņš? _____

Lai gan Svētie Raksti māca, ka sātans ir šīs pasaules maldinātājs, apmelotājs, apsūdzētājs un uzurpētājs, tie arī māca, ka Jēzus ir uzvarētājs pār sātanu visos aspektos:

(1) Jēzus “nāca pasaulē, lai liecinātu par patiesību” (Jņ. 18:37),

(2) Ar krusta palīdzību Jēzus izcili atklāja Dieva nevainojamo taisnību un mīlestību (Rm. 3:25, 26; 5:8), tādējādi atspēkojot velna apmelojošos apgalvojumus (Atkl. 12:10, 11), un

(3) Jēzus visbeidzot iznīcinās velna valstību, kurš “zina, ka viņam ir maz laika” (Atkl. 12:12, sal. ar Rom. 16:20), un Kristus “būs valdnieks mūžīgi mūžam” (Atkl. 11:15).

Galū galā – neatkarīgi no tā, ko sātans dara, – viņš jau ir sakauts ienaidnieks, un mums galvenais ir katru dienu, ik brīdi pieņemt Kristus uzvaru sev, kā arī turēties pie apsolījumiem, ko mums nodrošina krusts.

Mēs zinām, kura puse uzvar lielajā cīņā. Kā mūsu ikdienas izvēle ietekmē to, kurā pusē mēs galū galā nonāksim? Kā mēs varam pārlicināties, ka jau šobrīd esam pareizajā pusē? _____

Taisnais un Attaisnotājs

Katrā solī Kristus darbs atceļ velna darbu. Saskaņā ar 1. Jāņa 3:8 Jēzus “tika atklāts šim nolūkam, lai iznīcinātu velna darbus” (1. Jāņa 3:8) un “iznīcinātu to, kam nāves vara, tas ir, velnu” (Ebr. 2:14). Tomēr ienaidnieka varas pilnīga sakāve notiek divos posmos. Pirmkārt, ar krusta nopelni Kristus atspēko sātana apmelojošos apgalvojumus. Vēlāk sātans un viņa valstība tiks iznīcināti.

Izlasi Rm. 3:23–26 un 5:8. Ko šie panti atklāj par to, kā Kristus atspēko velna apgalvojumus? _____

Kā mēs redzējām, ienaidnieks apgalvo, ka Dievs nav pilnībā taisns un mīlošs. Tomēr Kristū Dievs nodrošina Dieva taisnības un mīlestības galīgo izpausmi, un Viņš to dara ar krusta palīdzību.

Pēc Jēzus nāves “sātans redzēja, ka ir atmaskots. Visas Debesis un nekritušie eņģeļi redzēja šīs būtnes nekaunīgo rīcību. Viņš pats atklāja, ka ir slepkava. Izliedams Dieva Dēla asinis, tas sev laupīja Debesu būtņu simpātijas.” (Elena Vaita “Laikmetu ilgas” 761. lpp.)

Izlasi Atkl. 12:10–12, ņemot vērā 1. Moz. 3:15. Kā šī Rakstu vieta izgaismo Kristus uzvaras pie krusta kosmisko nozīmi? _____

Pestīšanas vēsture sniedz daudz pierādījumu, lai mēs būtu pārliecināti, ka Dievs vienmēr strādā, lai galu galā panāktu to, kas nāk par labu visiem iesaistītajiem. Bībeles Dievs vienmēr dara to, kas ir labs un vēlams, ņemot vērā iespējas, kas Viņam ir pieejamas lielajā cīņā (5. Moz. 32:4, 1. Sam. 3:18, Ps. 145:17, Dan. 4:37, Hab. 1:13, Atkl. 15:3, 1. Moz. 18:25).

Kāpēc Dieva taisnības un mīlestības atklāšana kosmiskajā konfliktā ir tik svarīga? Pārdomājot krustu un visus Dieva darbus pestīšanas plānā, kā Dieva darbi sniedz tev pārliecību par Dieva mīlestību arī pārbaudījumu un ciešanu laikā? _____

Mana mīlotā dziesma

Apbrīnojamos veidos Dievs ir atklājis Savu mīlestību un taisnību kosmiskā konfliktā laikā. Tomēr kāds varētu jautāt: vai Dievam vajadzēja darīt vairāk, nekā Viņš ir darījis, lai novērstu un/vai iznīcinātu ļaunumu? Mēs esam redzējuši kosmiska konflikta galvenos vilcienus, kas norāda, ka Dievs ir rīkojies, respektējot brīvo gribu, kas nepieciešama maksimālam mīlestības attiecību uzplaukumam starp Viņu un cilvēci. Turklāt Viņš acīmredzot ir rīkojies saskaņā ar morālajiem ierobežojumiem jeb saistošajiem noteikumiem kosmiskā strīdā par Viņa raksturu kontekstā, ko var atrisināt, tikai atklājot Viņa mīlestību.

Izlasi Jes. 5:1–4. Kas runā šajos pantos? Par ko runā Jesaja? Ko aino vīnadārzs un vīnadārza īpašnieks? Kāda nozīme ir vīnadārza īpašnieka darbībām dārza labā? Kāds ir rezultāts? _____

Šajos pantos Jesaja dzied dziesmu par savu mīloto vīnadārzu. Vīna dārza īpašnieks ir pats Dievs, un vīnadārzs aino Dieva tautu (sk., piemēram, Jes. 1:8, Jer. 2:21). Taču šīs sekas var paplašināt arī saistībā ar Dieva plašāko darbu šajā pasaulē. Saskaņā ar šiem pantiem vīnadārza īpašnieks (Dievs) darīja visu, ko varēja sagaidīt, lai nodrošinātu Viņa vīnadārza uzplaukumu. Vīnadārzam vajadzēja ražot labas vīnogas, taču tajā tika izaudzētas tikai “savvaļas vīnogas”, kuras citos tulkojumos dēvē par “bezvērtīgām”. Patiešām, ebreju formulējumu šeit burtiski varētu tulkot kā “smirdīgi augļi”. Dieva vīnadārzs audzē sapuvušas vīnogas.

Jes. 5:3 runā par pašu Dievu, aicinot cilvēkus “spriest tiesu” starp Viņu un Viņa vīnadārzu. Un Jes. 5:4 pats Dievs izvirza vissvarīgāko jautājumu: “Kas gan vairāk varēja tikt darīts Manam vīnadārzam, ko es neesmu darījis tajā? Kāpēc tad, kad es gaidīju, ka tas nesīs labas vīnogas, tas nesa savvaļas vīnogas?” (NKJV) Ko vairāk Viņš varēja darīt? Cik aizraujoši, ka Dievs pat aicina citus spriest par to, ko Viņš ir izdarījis.

Raugoties uz krustu, kur Dievs Sevi upurēja par visiem mūsu grēkiem, kā Viņa vārdi – “Kas gan vairāk varēja tikt darīts Manam vīnadārzam, ko es neesmu darījis tajā?” – iegūst pārsteidzošu nozīmi? _____

Kristus līdzība par vīna dārzu

Līdzībā par vīnadārza īpašnieku Mateja evaņģēlija 21. nodaļā Jēzus turpina no vietas, kur Jes. 5. nodaļa beidzas, sniedzot papildu informāciju par vīnadārza īpašnieka raksturu un rīcību Viņa vīnadārza labā.

Izlasi Mt. 21:33–39, īpaši paturot prātā jautājumu Jes. 5:4. Ko vairāk Viņš varēja darīt, nekā to, ko bija jau darījis? _____

Pirmā Kristus līdzības daļa ir tiešs citāts no Jes. 5. nodaļas dziesmas par vīnadārza īpašnieku un Viņa vīnadārzu. Pēc tam Jēzus piebilst, ka vīnadārza īpašnieks “iznomāja” Savu vīna dārzu “vīnkopjiem un devās uz tālu zemi” (Mt. 21:33, NKJV). Tomēr, kad vīnadārza īpašnieks divas reizes sūtīja savus kalpus (praviešus) savākt ražu, tie, kas nomāja Viņa vīnadārzu, sita un nogalināja Viņa kalpus (Mt. 21:34–36). Visbeidzot Viņš sūtīja Savu Dēlu (Jēzu), sacīdams: “Viņi cienīs manu dēlu” (Mt. 21:37, NKJV). Bet viņi nogalināja arī Viņa Dēlu, sacīdami: “Šis ir mantinieks. Nāciet, nogalināsim viņu un sagrābsim viņa mantojumu.” Tad viņi viņu paņēma, izmeta no vīnadārza un nogalināja” (Mt. 21:38, 39, NKJV).

Ko vairāk Viņš varēja darīt? Tēvs mūs tik ļoti mīlēja, ka atdeva savu mīļoto Dēlu (Jņ. 3:16). Ja kosmiskais konflikts ir tāds, kā šeit aprakstīts, to nevarēja priekšlaicīgi atrisināt, izmantojot dievišķo spēku, jo vispirms bija nepieciešams publiski atklāt Dieva raksturu. Šī atklāšana galu galā tika īstenota ar Kristus darbu (Rm. 3:25, 26; 5:8). Ko gan vairāk mēs varētu lūgt kā tikai to, lai Dievs (Kristū) atdod Sevi nāvē par mums, lai Viņš mūs varētu attaisnot, nekādā veidā neapdraudot Savu taisnīgumu un pilnīgo mīlestību?!

Krusta notikumi parāda, ka Dievs ir darījis visu, lai mazinātu un likvidētu ļaunumu, tajā pašā laikā neiznīcinot iespēju patiesas mīlestības uzplaukumam. Ja Dievam būtu bijis pieejams kāds labāks ceļš, vai Viņš to nebūtu izvēlējies? Lai gan cilvēki ļoti cieš šajā kosmiskajā konfliktā, Dievs pats cieš visvairāk. Kad mēs skatāmies uz krustu, mēs patiešām ieraugām, kādas ciešanas un sāpes grēks ir atnesis pašam Dievam. Tomēr mīlestībai raksturīgā brīvība bija tik svēta, ka Kristus bija gatavs to paciest mūsu labā.

Izlasi Jes. 53:4. Kādas “bēdas” un “ciešanas” Kristus nesa pie krusta? Ko tam vajadzētu mums liecināt par visu, ko Dievs ir darījis mūsu labā, un ko Viņam ir maksājusi glābšana? _____

Dieva vārda attaisnošana

Galū galā Dieva vārds tiks attaisnots visos veidos. Caur Tēva, Dēla un Svētā Gara darbu pestīšanas plānā Dieva pilnīgā taisnība un mīlestība izpaužas spēcīgāk par jebkādam šaubām vai aizdomu ēnām (sk. Rm. 3:25, 26; 5:8).

Izlasi Rm. 3:1–4 saistībā ar Jes. 5:3, 4. Ko šie panti māca par to, ka pats Dievs tiek attaisnots kosmiskajā konfliktā? _____

Rm. 3. un Jes. 5. nodaļā mēs redzam, ka Dievs (kaut kādā ierobežotā ziņā) aicina vienkāršas radītas būtnes spriest par Viņa raksturu, lai gan mums nav nedz tiesību, nedz stāvokļa to darīt. Galū galā kad visas “grāmatas” tiks atvērtas, mēs redzēsim pierādījumus tam, ka Dievs ir pilnīgi taisnīgs un taisns. Dievs attaisnos Sevi visu saprātīgo radīto būtņu priekšā.

Izlasi Atkl. 15:3 un 19:1–6. Ko šie panti māca par Dieva vārda attaisnošanu finālā? _____

Visā Bībelē Dievs izrāda rūpes par Savu vārdu.

Kāpēc? Jums nevar būt dziļas mīlestības attiecības ar kādu, kura raksturu jūs ienīstat vai kam jūs neuzticaties. Ja kāds jūsu dzīvesbiedram vai topošajam laulātajam pateiktu šausmīgus melus par jūsu raksturu, jūs darītu visu iespējamo, lai novērstu šādus apgalvojumus, jo, ja tādiem apgalvojumiem notic, tie izjauks jūsu mīlestības attiecības.

Galū galā Dievs tiek attaisnots pie krusta un ar visa pestīšanas plāna palīdzību. Tiesā pirms Kristus otrās nākšanas Dievs tiek attaisnots vērojošā Visuma priekšā.

Tad pēcadventes tiesā, kuras laikā izpirktie pat “tiesās eņģeļus” (1. Kor. 6:2, 3), Dievs tiek attaisnots, jo izpirktajiem ir dota iespēja pārskatīt ierakstus un pašiem pārliecināties, kāpēc Dievs ir rīkojies tā, kā Viņš ir rīkojies, un visi Dieva spriedumi vienmēr un tikai ir bijuši pilnīgi taisni un mīloši. Kuram no mums nav daudz jautājumu, uz kuriem gribētos uzzināt atbildes? Taču līdz tam tas viss ir jāpaveic (sk. 1. Kor. 4:5).

Finālā visi ceļi locīsies un katra mēle atzīs, ka Jēzus ir Kungs (Fil. 2:10, 11). Tā būs daļa no Dieva rakstura attaisnošanas.

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi Elenas Vaitas grāmatā “Liecības draudzei” 9. sēj. nodaļu “Uzcītīgu pūļu atalgojums” (285.–288. lpp.).

“Vis, kas Dieva vadībā mūs mulsinājis, nākamajā pasaulē kļūs skaidrs. Apstākļi, kas bija grūti saprotami, tad atradīs izskaidrojumu. Mūsu priekšā atvērsies žēlastības noslēpumi. Kur mūsu ierobežotais prāts redzēja vienīgi sajukumu un lauztus solījumus, ieraudzīsīm vispilnīgāko un skaistāko saskaņu. Mēs zināsim, ka bezgalīgā Mīlestība ir kārtojusi tieši tos piedzīvojumus, kas likās vissmagākie. Saprotot, cik maigu uzmanību mums veltījis Tas, Kurš visas lietas vērs mums par labu, mēs liksmosimies ar neizsakāmu un godības pilnu prieku.” (Elena Vaita “Liecības draudzei” 9. sēj., 286. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Vai esat kādreiz samulsuši, mēģinot izprast Dieva gādību? Kā jūs mierina apziņa, ka uz visiem šiem jautājumiem beigās būs skaidras atbildes?

2. Apdomājiet, no kā Kristus atteicās, lai kļūtu par cilvēku un mirtu par šo pasauli. Tālāk pārdomājiet, ko tas mums stāsta par Dieva mīlestību un to, vai Dievam var uzticēties. Ko vairāk Viņš varēja darīt?

3. Kas ir tik svarīgs Dieva “vārdā”? Kā tas attiecas uz mums, kas sevi saucam par kristiešiem? Kā kristieši dažkārt ir radījuši neslavu Kristus vārdam, un ko mēs varam darīt savās vietējās kopienās, lai parādītu cilvēkiem, kā sekošana Kristum izskatās praksē?

4. Galu galā pat mūsu labākās “atbildes” attiecībā uz ļaunuma problēmu pagaidām ir nepilnīgas. Ko mēs varam darīt praktiski, lai tuvotos tiem, kas cieš, un atvieglotu ciešanas šajā pasaulē, kamēr gaidām galīgo eshatoloģisko risinājumu ļaunuma problēmai, ko var sniegt tikai Dievs?

5. Pakavējieties vairāk pie Jes. 53:4, pie tā, ka Kristus nesa mūsu “bēdas” un “ciešanas”. Kas kolektīvā ziņā notika pie krusta, kas palīdz mums izprast pestīšanas plānu, un ko Dievam maksāja mūsu glābšana?